

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Vita S. Avdomari, Episcopi Morinensis: Ex ea quæ est apud V. P. Laur. Sur.
Exceßit ex humanis anno Domini 695.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

me denudatis acetum fale permistū in cor-
poris membra cruciatu attenuata, & propè cō-
fecta, infuderunt. Atque vt istos dolores
protriuerat, & veluti pedibus conculcarat, in-
de craticula & ignis in medium trahuntur, &
liquor eius corporis, tanquā carnes ad com-
edendum paratæ, ignis incendio non raptim
(vt breui ē vita decedens, omni dolore libera-
retur) sed paulatim absumptæ fuerunt. Neque
qui eum imposuerant in rogam, etiam post tot
tamque graua cruciamenta ei vllum respiran-
di locum dare in animo habebant, nisi prius i-
plorum imperata facturum annueret. Sed ille
proposito suo mordicus adhærescens, victor in
tormentis animam efflauit. Tale vnus regio-
rum famulorum martyrium extitit; appella-
tione sua (Petrus enim nominatus fuit) reuera
dignum. Ceterum Dorotheus, Gorgonius, alij-
que non pauci ex Imperatoris familia, atrocissi-
mis cruciatuum pariter generibus excarnifi-
cati, vitæque spoliati, diuinæ victoriæ, inuicti
Christi athletæ, præmia reportarunt. Porro
plura de his martyribus lector inueniet in hi-
storia Indes & Domnæ 27. Decemb. Tom. 4.

VITA S. AVDOMARI, EPISCOPI Vide Tom.
Morimensis: Ex ea quæ est apud V. P. Laur. Sur. 8. Annal.
Excessit ex humanis anno Domini 695. C. Baron.

BEATVS Audomarus antistes, nobilibus 9. Septē.
& secundum seculi dignitatem inclytis,
atq; in fide catholica eruditus, ortus pa- Patria &
rentibus, haud ita procul à Costantia, eo loco, parentes S.
qui Aurea Vallis nuncupatur, vitæ initium Audomari.

Ddd 2 auspi-

auspicatus est. Pater eius Friulphus, inter suos clarus, mater Domita, æquè nobilis foemina, cum in se cuncta pietatis ornamenta à teneris egregiè tutati fuissent, tum eadem omni studio atque diligentia Audomaro puero vna cum lacte instillare non destiterunt. Erat enim vicus illis filius tenerè admodum, vt fieri solet, dilectus. Igitur cùm optimæ indolis puer naturæ adiuuentis, & parentum disciplinæ, adulta iam ætate raram quandam & pietatis & eruditiois in se speciem exprimeret, defuncta tandem Domita matre, ipse soli Christo deinceps seruiturus, haud difficulter parentem ad idem suaue iugum proprijs humeris imponendum permouit.

Matt. 19.

S. Audomarus vna cum parente monasterium ingreditur.

S. Eustachij vita habetur 29. Mart.

Ambo igitur, & Friulphus parens, & Audomarus adolescens, calore diuini amoris mirabiliter incensi, illud Saluatoris: Vade & vende omnia quæ habes, & da pauperibus: & veni, sequere me, alacri sanè mente adimplentæ ad Christi militum illic celeberrimum sese contulere monasterium, quod Luxouium vocant, à B. Columbano in Burgundionû regione quondam exstructum. Præerat tunc illi coenobio beatus Eustachius egregia sanctitate vir; qui vtrumque peramâter amplexans, optimis sanctissimisque monasticæ disciplinæ institutis informauit: prorsus vt nihil ijs in sancta illa congregatione ornatius nihil castius, nihil in Dei obsequio feruentius esset.

Præcipuus tamen maximarum virtutû splendor in Audomaro relucebat: adeò vt fama eius longè lateque diffusa ad Dagoberti quoque Francorû Regis notitiam perueniret: qui nullo modo

s, inter suos
lis foemina,
nta à teneris
omni studio
vna cum la-
at enim mi-
t fieri solet,
olis pueri
disciplinis,
n & pietati
neret, defun-
Christo de-
er parentem
meris impo-

ns, & Ando-
moris mira-
ade & vende
us: & veni,
plentia ad
um sese con-
um vocant;
gione quon-
li cœnobio
ate vir; qui
optimis fan-
æ institutis
n sancta illa
us, nihil in

irtutis splē-
rt fama eius
eri quoque
r: qui nullo
modo

modo tam præclarum lumen in angulo latere
passus: sed ad Taruanensis vrbis populum,
Nichario Nouiomenfi antistite hoc ipsum ob-
tinere & instanter postulante, instituendum gu-
bernandumque euocauit. Non potuit ille Re-
s non parere voluntati; qui hoc vnum die no-
neque precibus & lachrymis apud Dominum
agebat, vt populi peccatorum sordibus foeda-
ti, & in dæmonis seruitutem sua ipsorum vo-
luntate redacti, Christi gratia mundaren-
tur, veramque libertatem, quæ in observatio-
ne Christianæ disciplinæ sita est, consequeren-
tur. Itaque Audomarus ad Taruanensem cathe-
dram cum auctoritate prouectus, diuini verbi
semina in credentium pectora deiicere, ani-
marum & corporum languores sanare, capti-
vos & vinctos redimere, viduarum ac inopum
maximè curam gerere, plebem sibi commis-
sam ad aternæ vitæ pascua inuitare; ac postre-
mo inuicta animi virtute immensos labores
decurare: quò gentem horrendis ignorantiae
tenebris occæcatam, Euangelicæ veritatis lu-
mine collustraret.

Quancquàm enim longè antè eius aduentum *Taruanenses*
plebs Taruanensis à beatissimi martyris Dio- *populi Euan-*
nysij socijs Fusciano & Victorico verbum Dei *gelium pri-*
accepisset, mox tamen à martyrio eorum ad *mò accepere*
dæmonum cultum relapsa fuerat: & idola sa- *à Fusciano*
crilega gens denuò erexerat. Ea verò diuinus *& Victori-*
Audomarus denuò euertere, & igni obijcere; *co.*
sacrilegoque cultu ab vrbe funditus exturba-
to, populum ad salutaria Christi dogmata op-
portunè importunè inuitare. Nec defuit præ-
dicationi eius diuina virtus; quæ & miraculo-

Audomarus
fit Episco-
pus.

rum gratia, & occulta quadam Numinis vigetis perfidiam expugnabat. Puer quidam contra viri sancti iussum nauiculæ lustrabundus se crediderat. Et ecce ludentem illum in ripa fluminis, vehemens ab improviso ventus pervastum pelagus, tumescentibus haud semel in a-pertam nauiculæ perniciem vndis, ad Saxoni- usque regionem abripuit. Ibi verò consistens, non minori se periculo, ob infesta latrocini- loca, se expositum cernebat, quàm in vasto gurgite perpeffus fuerat. Itaque miser mortis vndique anxietate circumuentus, B. Audoma- ri confusus meritis, denuò se vndis sauientibus permittere potius, quàm præda raptorum fieri de- creuit. Et ecce benignissima Christi misericor- dia adiutus, quàm illi dubio procul precibus & lachrymis Audomarus obtinebat, nauicula, remis, velisque planè destituta, prospero cur- su pelagus emetitur; donec ad eum rediret portum, vnde eum valida venti vis extruserat; vbi Elua fluuiolus in mare euoluitur. Est & aliud miraculum quo Dominus, quantis esset ornatus meritis antistes, testatum facere vo- luit. Cùm aliquando propinqua vrbi diocesis suæ loca peragraret, circa horam diei sextam, sub patulæ arboris tegmine dedit se sopori, haud procul à villa, quæ Iormacus dicitur. In- dè post breuem quietem surgens, iubet ex lig- no, Crucis fieri effigiem, eamque sub eadem arbore defigi. Proxima nocte eodem in loco tam ingens lucis refulsit splendor, vt populus admiratione defixus locum illum venerabun- dus accederet, & vota precesque cum lachry- mis Deo nuncuparet. Ibi tunc multò clarius, &

*Ingens mi-
vaculum.*

*Effigie Cru-
cis iubet vir
sanctus fieri.*

Cruceis virtus & Audomari sanctitas cunctis
 nocuit; cum egri debilesque optata protinus
 potirentur. Idem ille locus, etiamnum
 religioni consecratus, eadem virtute præditus
 præhibetur.

Hæc aliaque, quæ literis mandata non sunt,
 artutis indicia exhibente Audomaro, venere
 ad eum viri tres ex Constantiensi territorio,
 Mummolinus, Bertramnus & Bertinus, erudi-
 tione non minus quam pietate ornati: qui cum
 se de Evangelicæ predicationis & aliorum la-
 borum omniū socios sanè præberent fidelissi-
 mos, accidit, ut Adroaldus quidam reb. locu-
 ples, stemmateq; mundanæ nobilitatis clarus,
 in infelici dæmonum cultu ad Christi sacra-
 transiret: omnesq; suas facultates, diuini amo-
 ris studio inflammatus, & villam Sithiu sancto
 Audomaro transcriberet: qui protinus ad rem
 Christianam magis magisque multiplicandam,
 magnificum in ea templum Virgini Matri sa-
 crum exstruxit.

Ita ad culmen breui perducto, & Sanctorum
 reliquijs alijsque pietatis adminiculis & or-
 namentis præclare instructo, multò adhuc a-
 lacrius ardentiusque in opus incubuit Euange-
 lij: donec omni illa circa regione sub legis Eu-
 angelicæ iugo missa, fides intemerata sceptrum
 sibi vendicaret. Porro sanctus deuexa tum æta-
 te vir, utroque oculorum orbatus est lumine:
 credo ut pia mente clarius illam sempiternæ
 lucis arcem perlustraret, ad quam breui an-
 gelico ministerio assumendus erat. Felix pro-
 fecto ea corporeæ lucis amissio, quæ menti
 celestis luminis adfert copiam maiorem; quo

Ddd 4 Chri-

*Mummoli-
 nus, Bertra-
 nus & S.
 Bertinus S.
 Audomari
 discipuli.
 S Bertini vi-
 ta habetur 5.
 Septemb.
 Adroaldum
 virum nobi-
 lem conuer-
 tit S. Audomari.*

*S. Audomari
 viri sic cæcitate*

*Obitus viri
sancti.*

Christus Iesus cōspicitur, cæli ostia referantur,
Postquàm verò Morinensis siue Taruanensis
cathedra 30. annorum spatio, tanto esset poti-
ta præfule, columna illa Dei corporeis desti-
tuta viribus, acri cœpit febri pulsari, concuti,
atque discrucari. Sub mortem autem ad limi-
na Ecclesiæ debilis progreditur; ibidem post
vota precesq; Deo cum lachrymis oblatas, si-
cro sancto corporis & sanguinis Christi sacra-
mento pectus suum communit beatus senex
& abituræ animæ diuinum præbet viaticum,
Post quæ rursum lecto domi excipitur, ac pau-
lò post ruptis corporis vinculis, ad æternitatis
gloriam in cælos ab angelis trāsferitur. In eius
verò egressu, tanta illic extitit odoris fragran-
tia, vt omnia aromata, omnes balsami & thuris
odores vinceret.

*Sepelitur in
monasterio
Sithiensis à
S. Bertino.*

Non latebant hæc beatum Bertinum: sed de
ijs diuinitus edoctus, absque mora in ades, vbi
funus iacebat, discipulorum caterua stipatus,
venit; corpusque illud nulla vnquam libidine
pollutum, secum quo par erat honore ad mo-
nasterium perpetuæ Virginis absportauit: atq;
in monumento cōdidit. Vbi sacræ eius exuvie,
multis & præclaris coruscant miraculis.

Haud multò post à die obitus eius duo inter
se casu conuenère; quorum alter vasro & ver-
suto ingenio, alterum antiqui seculi virum ar-
genti solidum mutuò rogauit: spòdens ad cer-
tum diem bona fide se restituturū. Elapso die,
commonefacit hominem debiti. Negat ille
debitum, & stomachans grauiter cum viro bo-
no de iniuria expostulat. Respondet alter: Es-
mus ad venerādum patris Audomari sepulcrū,
& liqui-

liquidem iuramento confirmare non dubi-
 eris, quod nequiter fingis, eris à solidi per-
 mitione immanis. Eunt pariter ad sacrum
 templum, sed ante quàm eò ventum esset, credi-
 tus subsistens: Quid, inquit, quiescentis patris
 habuimus loculum? Deus iustus iudex ubiq;
 nec virtus Audomari intra sepulcrum in-
 iusta est. Hoc ergò in loco sancti patris nu-
 mentestificare, & mihi erit satisfactum. Ille
 miser semper æstuantis auaritiæ coëcatus libi-
 dine, verso ad sacrum templum vultu, & sub-
 leuatis cælum manibus, dum vult commotis
 libris periurio se obstringere, confestim cor-
 ruens, & ad extrema perducitur. Oculi crepâtes
 hinc mouentur locis; nerui membrorum om-
 nium soluuntur; spiritus per immensos extor-
 tuatus, tertio die è corpore excedit.
 Quid ob perpetrata facinora, ferrea vinctus
 catena, manicisq; constrictus ferreis, cum ad
 supplicium iuxta beati Audomari fores trahe-
 retur, miser sancti viri patrociniū tacitus im-
 plorauit, omnemq; melioris vitæ frugē pro-
 mittere, si præsens mortis periculū euaderet. Res
 facta admiratione digna. Mox vinculis ad pe-
 des defluentibus, liber ipse celeri cursu ad san-
 cti viri tumulū se recepit, ibidēq; fuso lachry-
 marum imbri, suos tortores miraculi magni-
 tudine retrocedere compulit. Pauca hæc de
 multis libamus obiter; ne, si cuncta, quibus &
 in vita & post mortem claruit miraculis
 referre velimus, infinitam propè
 congeriem adfe-
 ramus.

Ddd 5

PASSI-

*Cauendum
 nobis est, ne
 vnquam fa-
 ctum hoc i-
 mitemur. Is
 enim qui iu-
 ramentum
 postulauit,
 grauius deli-
 quit, quam
 is qui peri-
 rium fecit:
 Nā & alte-
 rius & suam
 animam oc-
 cidit. Habes
 euidentem exē-
 plum apud
 S. Augusti-
 num, Sermon.
 qui est de S.
 Iohan. Bap-
 tistæ decol-
 latione.
 Vinctus, im-
 plorato S.
 Audomari
 patrociniū,
 diuinitum
 soluitur.
 In viuis &
 post mortem
 celeberrimi
 miracu-
 li.*